

בס"ד כג' כסלו ה'תשע"ו
 הדלקת נרות - 16: 17
 צאת השבת - 17: 08
 רבנו תם - 17: 39
שעון חורף - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שש עשרה - עלון מס' 794
 @ השבת "מברכין החודש"
 @ ר"ח **טבת** יחול ביום שבת וביום ראשון הבעל"ט.
 יחדשהו הקבי"ה לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה
 לפרנסה טובה לבשורות טובות, ולגשמים בעיתם, אכ"ר.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה רביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד"

פרשת וישב

פסטי"ן: "בז אפר" (עמוס ב')
יום ראשון בערב נר ראשון

סגולות טובות להצרכים

☆ החנוכיה היא זכר למנורת המקדש. ולכן, אומר החיד"א, אם רוצים שכל הסגולות שהיו במנורה יחולו על החנוכה - בניס צדיקים, זיכרון, ראייה טובה, בריאות הנפש והגוף, **חייבים שמן זית מעולה**.
 ☆ אומרים חז"ל: הרגיל בנר - יהיו לו בניס צדיקים. כותב ה"בן איש חי": "**הרגיל** - גימטריא רמ"ח אברים של הגבר, "**בנר**" - רנ"ב אבריה של האשה.
 ☆ "**ארוממך**" - אם אדם מרגיש שנפשו מסוכסכת, או יש לו בנית משהו מדוכדך, עצוב, חולה נפש לא עלינו, בכל פחדים - יש לעמוד מול הנרות, סגולה לרפואת הנפש. נפ"ש, ראשי תיבות: **נר, פתילה, שמן**.

מלשיני הפרשה:
 ← קורות יוסף בימי נעוריו: חלומות, קנאה ושנאה.
 ← מכירת יוסף.
 ← יעקב האמין כי חיה רעה טרפה את יוסף, וישב להתאבל עליו.
 ← קורות יהודה לאחר מכירת יוסף.
 ← קורות יוסף במצרים בבית פוטיפר.
 ← יוסף הצדיק עומד בניסיון גדול, יוסף בבית הסוהר.
 ← פגישת יוסף עם שר המשקים ושר האופים ופתרון חלומותיהם.

☆ לומר את הפסוק האחרון של פרק צ' בתהילים, הפסוק ויהי נעם ה' אלקינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו - שבע פעמים בקול ופעם אחת בשקט. מי שעושה זאת זוכה לכך שכל המזיקים מתרחקים מגופו ומנפשו. זו סגולה לשמירה מעולה. מסופר שהשמונאים אמרו אותה - וניצחו.

☆ **"כך נא ראה את שלום אחיך"** (ל"ז י"ד)
 פירש ר' שמחה בונים מפשיסחא: השתדל נא לראות רק את שלמותם של אחיך ולא את פגמיהם. את מעלותם ולא את חסרונותיהם. ובתפילה קודם התפילה שחיבר רבי אלימלך מליזנסק כתוב לאמור: **שנראה כל אחד מעלת חברו ולא חסרונם**.

☆ לומר את פרק צ"א כולו (ישב בַּסֵּתֶר עֲלֵינוּ). שבע פעמים בקול והפעם השמינית בשקט.
 ☆ לומר פרקים: ל', לג', סז' (בצורת המנורה), יט', ק', קלג', קיא', קיב', ככד', קנ' ולבסוף "אנא בכח..."
 ☆ "**שמן**" ר"ת "**שומר מצרות נפשו**" אין לדבר לשון הרע. בפסוק "**כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת**" (במדבר, ז', יד), אותו קוראים בחנוכה, מרומזים דיני חנוכה.
כף = ב' [אמה] פחות. (להניח נר חנוכה נמוך מכי אמה).
אחת = א' ח' תמנה. (כדעת בית הלל "מוסיף והולך").
עשרה = ע שתכלה בגל [מן] השוק. (זמן הדלקת הנרות).
זהב = ז זמנו בין השמשות (=תחילת זמנו).
מלאה = מ מצוה להדליק אצל הפתח.
קטרת = ק קרוב תדליק ברוח טפח (שיהיה קרוב לפתח טפח).

☆ **"הכר נא הכתנה בין היא אם לא"** (ל"ז ל"ב)
 כאשר אדם שונא את חברו, איננו מזכירו בשמו העצמי, כפי ששאל שאול על אודות דוד מתוך כעס: מדוע לא בא בן ישי (שמ"א כ') ולא אמר דוד. כשאמרו האחים הכתנת בנך היא ולא אמרו: הכתונת יוסף היא - הרגיש יעקב בשנאתם ואמר: חיה רעה אכלתהו. הוא הומת בידי האחים שנדמו לחיות (גור אריה יהודה) והראיה לכך מזה שטרורף טורף יוסף - **השם יוסף נטרף מפיהם**. (בשם אחד הגדולים)

פינת הניבים והפזגמים
שתיקה כהודאה דמניא = פל מי ששומע טענה כנגדו ושותק, נתן לראותו כמודה בטענה.
 דמניא = דומה.
דוגמה: לאחר ששהר שמע טענות כנגדו, הוא הודיע על זכותו לשתיק בתקיפה, ולכן ראו אותו כאלו הוא מודה באשמה.
מקור: בַּמֹּת פֹּז. (ניבוכן)

☆ **"ויאמר יהודה הוציאנו והשרף"** (ל"ח כ"ד)
 מכאן רמז לנר חנוכה, שחל שלושה חדשים אחרי ראש השנה. נר חנוכה מצווה שיהיה מבחוץ - "**הוציאנו**" - על פתח ביתו. "**ויאמר יהודה**" - רמז הוא למה שרבי יהודה אמר: חנוני שהדליק נרו מבחוץ ונשרף הפשתן פטור מפני שהוציא ברשות.

☆ **"ויבא הביתה לעשיות מלאכתו"** (ל"ט י"א)
 לעשות צרכיו נכנס אלא שנראה לו דמות דיוקנו של אביו. (רש"י) נאמר למעלה: **ויהי ה' את יוסף** - שם הויה היה את יוסף. אם נצרף את מנין שם הוי"ה (26) למנין יוסף (156) - נקבל את המנין של **יעקב** (182). והנה עכשיו כשהתגבר יוסף על יצרו, הודות לשם הוי"ה שעמד לנגד עיניו - שויתי ה' לנגדי תמיד - הרי זה דמות דיוקנו של אביו, שכן על ידי שם הוי"ה יוצא מיוסף - יעקב. (ילקוט ראובני)

"קולן וקולנה, קול חתן וקול כלתו" מזל טוב ואיחולים לבניים
לאכלי וירדנה מוסאי הי"ו דוד ושוכלמית גואטה הי"ו לנישואי גיל עם אידליה מנב"ת
 יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר.
"ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

הסידור ממשל מדרד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

רביזים ופרפראות להצרכה

@ אנו מדליקים שלוש נרות 36 כנגד המילים "אור" "מאורות" "נר" המוזכרים בתורה בכל חמשת החומשים בדיוק 36 פעמים. היינו שבעים האור של נרות חנוכה גנוז בתורה במילים הללו כמספר הנרות.

@ בתהלים קמ"ד אומר דוד המלך ע"ה: "אשרי העם שככה לו" = לו = 36, אשרי העם היכול להאיר את נשמתו באורות של קדושה.

@ אהרן הכהן הפך את האור המצומצם החלקי של "ויהי אור" לאור של "ויהי כן" כלומר לאור המושלם שקיים בכל נשמת אדם ובבריאה עצמה.

@ כאשר סופרים בתורה מהמילה "בראשית" 25 מילים, מגיעים למילה "אור". רמז לנר חנוכה שהוא בעשרים וחמישה בכסלו. כאשר סופרים 25 חניות במסעות בני-ישראל במדבר (מסעי) מגיעים למסע "ויהנו בחשמונה", רמז לחשמנאים שנחו בכ"ה בכסלו. (ברכת חיים)

@ מדליקים נר חנוכה עד שתכלה רגל מן השוק, "עד שתכלה רגלי" - ראשי תיבות **שער**. מהשער הזה יוצאים מלאכים, אומר הרבי מרוזין. שָׁרְפִים עֹמְדִים מְפַעֵל לו. לו = ליו הנרות של החנוכה. מעל הנרות עומדים מלאכים הממונים להעלות כל תפילה ותפילה.

"בניד כשתלי זתים" - חינוך

הגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל משמיע רעיון נוקב ומרעיש בפרשה. אולם עלינו להקדים הסתייגות: אין לנו מושג ברוממות יעקב אבינו עליו השלום, האדם המושלם, ובניו שבטי יה אשר בנו את בית ישראל! אבל התורה ניצחית היא, וחובה עלינו להוציא מסקנות מכל פרשה, להנהיג ולמעשה. חובה על כל אדם, ובכל עת. וכך גם מפרשה זו - "ביקש יעקב לישב בשלוה, קפץ עליו רוגזו של יוסף" (רש"י בתחילת הפרשה):

שנים עשר בניו לו, צדיקים וקדושים - וכבר מוחזקים שלושה דורות של אבות קדושים, ומובטח כי התורה תחזר על אכסניה שלה (בבא מציעא פה ע"א) - וכבר נערים בוגרים הם. רשאי הוא אביהם לישוב בשלוה, להתפנות לעיסוקיו, להתעלותו הרוחנית: "ביקש יעקב לישב בשלוה". בפשוטו של מקרא, מתייחיות, ריב וקינאה, ועד להחלטה נוראה, ועד למכירת אח. ועולמו של האב הגדול חשך בעדו, והחלו עשרים ושתיים שנות אבל יגון ואנחה. להורות לנו, שתפקיד האב כמדריך ומכוון, המפשר ומשלים, אינו מסתיים! להורות שאין לו לבא לישב בשלוה גם כשהילדים נפלאים, וגם כשהם גדלים - עליו לפקוח תמיד עין, להמשך ולהדריך!!!

כל הישועות והברכות לטובתאי וישרה מוסאי היין שתדמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיוזכו באושר ובפרנסה טובה. ולזיווג הגון משורש נשמתו הטהורה **לאייל בן שרה** היין

ברכה והצלחה לניסים וטובה כל"ר שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות טובות ונעימות וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם

ברכה והצלחה לנבי וזהבה יצחק-פיר שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות טובות ונעימות וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם

שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג **יצחק יוסף** שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

ברכה והצלחה לביכאל וזהה יוספי שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות טובות ונעימות וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה לדקר ורייטל לוי שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות טובות ונעימות וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם.

כל הישועות והברכות לדינאל ושמחה דוידי היין שתדמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיוזכו באושר ובפרנסה טובה. ולזיווג הגון **לאוריטל** בת שמחה ולדוד בן שמחה וזרע קודש בר קיימא **לאפרת-בתיה ולאופיר**

ברכה והצלחה לאייל מוסאי בן שרה שיוזכו במהרה לזיווג הגון משורש נשמתו הטהורה ויתברך ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הוא וכל משפחתו לשנים רבות טובות ונעימות

לע"י הצנועה והענוה **חנה אמונה** בת יהודה וגיאני ז"ל ביום חמישי כ"ו כסלו פקידת שנתה

לע"י החסיד והענו **רחמים אליאס** בן אשר ז"ל נפטר כ"ג כסלו **השבת פקידת שנתו**

פסעה סופה ואולחנה עומד לצאת לאור ספר בנושא "כח הדיבור" מסודר לפי פרשת השבוע זכות וסגולה לתרום להשתתף ולהקדיש חלק בהדפסת הספר. פרטים, **שלמה : 050-5962588**

זמני התפילות בחנוכה בבית הכנסת "אוהל מועד" יבנה 16:10 - מנחה 16:35 - הדלקת החנוכה 16:40 - ערבית וחלוקת סופגניות. בערב שבת פרשת "מקץ" מנחה מוקדמת בשעה 12:30

לע"י לוי נשמת :

לע"י לוי נשמת :

בריאות והחלמה איתנה :

בריאות והחלמה איתנה :

גולשן באבאי בת מרים ז"ל זוהרה אלביליה בת פריחה ז"ל מרים דוידי בת פרי ויצחק ז"ל אסתר נ'אית בת שרה ז"ל טובה הרוני בת שאקוט ז"ל שרה נסימי בת ביבי ז"ל נהיית מוסאי בת פרי ויצחק ז"ל קריינא דבורה בת יואל ז"ל

הרה"ג יום-מיכאל אברגיל בן רינה ז"ל שלמה כהן-זדה בן זליכה ז"ל יוחאי (אבי) ז"ל בן מרגלית שתחיה יצחק שלומי בן דבורה ז"ל שם-טוב נאמן בן סולטנה ז"ל לוי לוי בן דוד ורבי ז"ל חיים חייקה'ה טחלוב בן שירין ז"ל איטו אביטבול בת שמחה ז"ל

אילן רפאל פרץ בן אנט היין שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת לאה בלק בת מרסל מנב"ת שרה מוסאי בת סרוור מנב"ת סיגלית כלימי בת דינה מנב"ת רזיה סינדי בת חוה מנב"ת מרים ועלני בת גולשן מנב"ת רחל מוסאי בת ג'הרן מנב"ת

שלמה לארי בן מרים היין משה נאמן בן מרים היין אברהם נאמן בן מרים היין מרדכי עמרני בן רבקה היין ישראל פריג' רפאל בן מרים היין יצחק-חי כהן זדה בן פרידה היין באבאי באבאי בן מורורי היין לירן מלכה בן ריטה ועמרים היין

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות חנוכה (המשך)

סעיף א - בכל יום משמנת ימי החנוכה גומרים את ההלל בברכות לפניו ואחריו.

סעיף ב - בשמנת ימי חנוכה קודם "שיר של יום", אין לומר: "השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן", אלא אומרים: "היום כך וכך בשבת", ומתחילים באמירת "שיר של יום". ויש נוהגים לומר אחר "שיר של יום", "מזמור שיר חנוכה הבית לדוד".

סעיף ג - מנהג הספרדים ועדות המזרח שלא לומר פרק "במה מדליקין", בליל שבת חנוכה, מפני שבפרק זה נזכרים הפתילות והשמנים שאין מדליקין בהם נר שבת, ובחנוכה מותר להדליק בהם נר חנוכה. והאשכנזים נהגו לומר פרק "במה מדליקין" גם בליל שבת חנוכה.

סעיף ד - מותר לעשות מלאכה בימי חג החנוכה כמו בכל ימות השנה. ומכל מקום נוהגות הנשים שלא לעשות מלאכה בעוד שהנרות דולקות, דהיינו עד כחצי שעה לאחר הדלקת הנרות, ואין להקל להן.

סעיף ה - נוהגים להרבות בצדקה לעניים בימי החנוכה.

סעיף ו - בתפילות חג החנוכה צריך לומר "ועל הניסים" בהודאה קודם "ועל כולם". ואפילו בתפילת ערבית בלילה הראשון של חנוכה, קודם שהדליקו נרות חנוכה, אורים "ועל הניסים", ואפילו אם מתפללים ערבית מבעוד יום אחר פלג המנחה, אומרים "ועל הניסים" בתפילה.

סעיף ז - בברכת המזון בחג החנוכה צריך לומר "ועל הניסים" בהודאה, דהיינו קודם "ועל הכל", ואם שכח לאומרו, אם נזכר קודם שאמר "ברוך אתה ה'" כדי לחתום "על הארץ ועל המזון", חוזר ואומר. ואפילו אמר "ברוך אתה", כל שלא הזכיר שם שמים בחתימה, חוזר. אבל אם אמר כבר "ברוך אתה ה'", לא יאמר "למדני חוקיך" ויחזור להזכיר "ועל הניסים", אלא ימשיך "על הארץ ועל המזון", ואינו חוזר. וטוב שיאמר "ועל הניסים" באמצע "הרחמן", דהיינו שיאמר: "הרחמן הוא יעשה עמנו ניסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה, בימי מתיתיה בן יוחנן" וכו'.

שבע חנוכות הן:

- א) חנוכת בריאתו של עולם, דכתיב: "ויקלו השמים והארץ" (בראשית ב', א), ואין "ויקלו" אלא לשון חנוכה.
- ב) חנוכת משה - דכתיב: "ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן" (במדבר ז', א).
- ג) חנוכת הבית - דכתיב: "מזמור שיר חנוכה הבית לדוד" (תהלים ל', א).
- ד) חנוכת בית שני - שנאמר: "והקריבו לחנוכת בית אלהא" (עזרא ו', טז-יז).
- ה) חנוכת החומה - שנאמר: "ובחנכת חומת ירושלים בקשו את הלוים מכל מקומם להביאם לירושלים לעשות חנוכה ושמחה" (נחמיה י"ב, כז).
- ו) חנוכה זו של עכשו, של בית חשמונאי, חנוכת הכהנים, זו שאנו מדליקין.
- ז) חנוכת העולם הבא - שאף היא יש בה נרות, דכתיב: "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתיים כאור שבעת הימים" (ישעיהו ל', כו). פסיקתא ב.

"מכל מלמד" השכלתי..."

כח הדיבור - פרשת וישב

רואים בפרשה "הוצאת דיבה" של יוסף על אחיו ומה נגרם לאחר מכן, בפסוק רמזו הדבר: "וישב יעקב בארץ מגוריו אביו בארץ כנען" = ס"ת ציוץ. ומי מצייצת? ציפור שמפטטת. רמזה הפרשה לאן אפשר להגיע מציוץ. אולי הפרשה רומזת היום על המכשירים הטמאים, ציוץ בטוויטר, פייסבוק וכל המרעין בישיב שיש היום. "יוסף בן שבע עשרה" = ר"ת ישבע, רמז למלכות מצרים ושנות השבע שהיו לו שם. "וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים". אומרת התורה: לעולם אל יבדיל אבא בין אח לאח. בגלל כתנת פסים נתגלגל הדבר וירדו למצרים. עוד רמז יש בפסוק הבהדלה: "בן זקנים תוא" = ר"ת יבנה = יין, בורא מאורי האש, נר, הבהדלה של מוצאי שבת רגילה. בן זקנים הוא = יקנה. יין, קידוש, נר, הבהדלה, זמן, של יום טוב שיוצא במוצאי שבת. כך יוצא שכל הבהדלה היא בפני עצמה וכבודה וכך צריך להתייחס לכל ילד. אם נשנה זקנים יהפוך זקנים בבית וריב ומדון ושנאה.

בן זקנים הוא לך = ס"ת אמון אומר בעל הטורים שמסר לו סתרי תורה. ומהי אותה דיבה, דהיינו מה שראה אמר לאביו ולא לאחרים, אבל כשהחל לספר גם על חלומותיו, רואים שאחיו שנאו אותו ולא יכלו דבר לשלם. מהתיבה "לשלם" חסרה נבין אולי שלא היתה שנאתם שלימה, כי קדושים המה. וכשנכנס "כח הדיבור" להילוך גבוה יותר, קשה מאוד לעצור. "ויחלם יוסף ויגד לאחיו ויסיפו עוד שנה אותם... ויאמר להם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתני, ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו... ויקנאו בו אחיו". רואים מדוע גער בו אביו ואחיו קינאו בו ושנאו אותו, כך זה כשמפעילים את "כח הדיבור" יותר מדאי.

רואים זאת בריבוי התיבות ויגד, ויאמר, ויספר, שמעו. ככל שדיבר כך התגובות כלפיו הלכו והחריפו ואפילו אביו הגיב בגערה כלפיו.

"הנה חלמתני חלום עוד" = ס"ת מידה. חייב אדם להרגיל עצמו לקצר בדבריו ולדבר במידה במינון ובטון הנכון לאותו הזמן שמדבר ואם יעשה כך יימנע ממחלוקות ושנאה שיכולים להגיע גם לפגיעה פיזית כמו שרואים בפרשה. ואנך יגיע לדרגה זו? על ידי השתיקה. לומדים זאת מהתיבה "אלמים" אותיות אלם ים דהיינו שתהיה אומנותך בעולם אלם. והתיבה ים דהיינו שתהיה שקט כמו הים. ופירוש שני: "אלמים" אותיות מלא ים דהיינו תמלא את פיך במים. "ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר". רואים בפסוק כמה ההורים צריכים להלך בין הטיפות גם במחלוקת בין האחים ולא להראות חיבה יתירה לזה או לאחר. לכן שמר את הדבר דהיינו המחלוקת שלא תפרוץ למקומות אחרים. "ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשבני דברי". "והשבני" אותיות הן שבו רמזו דהיינו תחזור בריא ושלם. וידוע שהיה שבו אצל אחיו, ישמעאלים ופוטפר. יידע האדם כאשר מדבר לשון הרע והוצאת דיבה, פוגע בכל עם ישראל שכתוב "כל ישראל ערבים זה לזה". ויש רמז לתשובה: "השיבנו אליך ונשובה חדש ימינו כקדם", אמן כן יהי רצון. (עבדכם הנאמן א.ש.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

תזמון מדהים במונסי

בעוד מכוניתי משתרכת לה בין הסימטאות האפלות באזור התעשייה הבני-ברקי, מחפשת לה פיסת נחיה, צילצול דביבורית. השעה 22.30, בהחלט מאוחר.

"הרב לוי, הרב לוי" קול מרוגש מפלח את הרמקול הצורמני במכוניתי, "מדבר אהרן מסרנו (והפעם שם אותנטי לחלוטין) ממונסי ארצות הברית - "אני חייב לספר לך משהו!"

"תראה ר' אהרון, אני סמוך ונראה לאולם חתונות, האבא של הכלה הוא ידיד יקר, והאיחור לא בדיוק מכבד אותי. בוא נדחה את השיחה למחר, או-קיי?"

"איזה מחר, הרב לוי, מה מחר, תשמע מה אני מספר לך, וזה שווה איחור של עוד חמש דקות. אני מוכרח לספר לך סיפור קטן שהתרחש כאן במונסי לפני כמה שעות, משהו בבחינת רבי יהודה בן בתירא שנמצא בבבל ומצודתו פרושה עד ארץ ישראל - אבל לטיבותא. אל תנתק, בבקשה, אתה חייב להאזין."

נו טוב, מיסטר אהרן ניצח אותי ואבי הכלה בוודאי יבין אותי, הלוא סיפור עסיסי מפרנס לפעמים את אמונתם של רבבות. לעומת זאת, אחרי כל חתונה ישנן שבע ברכות למאחרים... "בסדר, ספר את סיפורך."

ובכן הרב לוי, אני מתקין מזגנים במקצועי, ומשתדל למצוא גם זמן לעסוק בתורה. לא מזמן חוזרת אשתי עם אחד הספרים שלך. מיד כשסיימה לקרוא אותו יצאה לחנויות הספרים להביא עוד כמה מספרים. בליל שבת האחרון, על שולחן השבת, אשתי מבקשת להקריא לילדים ולי סיפור מהספר "העתונאי מספר שלוש - אבנים מן השמים". שם הסיפור "המזווה של צייקו". "ליל שבת, אני עייף, אבל אשתי לא מרפה. "זה סיפור חובה, אתה חייב להאזין". "ובכן, הסיפור עוסק ביהודי, צייקו שמו, אב ל-4 ילדים, מובטל ולא יוצלח.

ליל שבת אחד מחליט גבאי בית הכנסת בשכונתו לערוך מגבית דחופה לשיפוץ בית הכנסת המיושן והמרופט. אתה מדווח בסיפור, שהמגבית של הגבאי עולה יפה. הוא עובר ממתפלל למתפלל, זה תורם 100 דולר, חברו 2000, והקופה מתמלאת. צייקו מבוהל, אין לו חצי שקל בארנק. הוא מעלים עצמו בין המתפללים, אך באותן דקות מביכות הוא מחליט ללמוד הלכות סת"ם, לעבור את מבחני משמרת הסת"ם, ולכתוב במו ידיו, כתרומה, מזווה מהודרת לבית הכנסת. "אומר ועושה, ומקדיש חצי שנה ללימוד ומבחינים יומם ללילה. כשמגיע היום המיוחל הוא משכים בבוקר, טובל, מתפלל, וכותב בסילודין ובהתרגשות מזווה מהודרת ביופיה, שמקבלת הכשר מן הרבנים ומן המגיהים.

בשארית פרוטותיו הוא קונה בית מזווה נאה, ובא להתקין את המזווה בבית-הכנסת המשופץ. הגבאי עוצר אותו ואומר לו: "הלו צייקו, את הזכות להתקין מזווה בבית הכנסת קונים ב-1000 דולר לפחות!"

"צייקו נעלב. תוך כדי עלבון נכנס אחד מן המתפללים ומספר על זוג צעיר ועני, שמתגורר בתוך מחסן קטן ועלוב בחצר הבית של סבתו, והם מקיימים היום חנוכת-בית, ואין להם מזווה. צייקו קופץ על המציאה, מגיע לחנוכת הבית ותורם את המזווה. הגבאי, שגם הוא מופיע לחנוכת הבית, אומר לו: "דע לך, צייקו, בית כנסת אינו חייב לכתחילה במזווה, אבל בית כן חייב.

הנה זכית למצווה נעלה". "הסיפור מוצא חן בעיני, אבל בדיוק לחמש דקות. מיד אחרי ברכת המזון כנסתי לישון וביום ראשון, מוקדם בבוקר, צילצול טלפון. מן העבר השני אשה מבוגרת, מבקשת שאתקין

לה מזגן. "שעה אח"כ אני על הטנדר עם העוזר שלי והמזגן. פונים לביתה, עולים לקומה שלישית, נכנסים דירה אופיינית של גויים. אנחנו קודחים בקיר, מבריגים ברגים, ואז הגברת פונה אלינו ומציעה: "אמזוג לכם שתייה קרה".

"השם ישמור", אני חושב לעצמי "מעולם לא שתיתי או אכלתי בבית של גויים". "לא תודה", אני משיב לה, "אנחנו לא צמאים". ואז היא מתעקשת: "אתם חייבים לשתות, יש לי כוסות חד-פעמיות ואמזוג לכם קולה, זה כשר".

הו הו, אני מהרהר, הגויה הזו מכירה הלכות ויודעת שאסור ליהודי לשתות מכלי של גוי. "כן, כן, אסור לכם לשתות מכלים לא טבולים, אני יודעת". "הסקרנות פיעמה בי. "גם אני יהודיה, אני יודעת!" "חישבתי להתעלף. אין כאן שום סממן של יהדות. להיפך, הבית מקרין כל מה שבית נוצרי מדיף. הבטתי על פתחי הדלתות ושאלתי "גבירתי אם את יהודיה, איפה המזוזות של הבית שלך?"

"הגברת נעמדה לפתע ושתקה ומיד שירכה רגליה למטבח כדי לסיים את השיחה המביכה. אז לפתע ניצנץ בזכרוני הסיפור שלך, שיומיים לפני כן אשתי הקריאה לי אותו. "יש לי סיפור בשבילכם, אתם מוכנים לשמוע?" אני פונה לגברת ולבעלה, והם מהנהנים בראשם. "עובדה שאשה מבוגרת התרחקה לחלוטין מהיהדות זיעזעה אותי. חשתי לפתע כי משמים מניחים לי את המילים בפה, ובהתרגשות עצומה סיפרתי לה על צייקו שמסר נפשו לכתוב מזווה ואחר כך קיבל מפח נפש ולאחריו זכה להתקין אותה במחסן רעוע של זוג צעיר.

סיפרתי את זה בדרמתיות עם אור על הפנים, עם המון רצון טוב לעורר בגברת המכובדת והמרוחקת ובעלה, ניצוץ יהודי כבוי. "הם האזינו בקשב רב בדממה. כשסיימתי היא הליטה פניה בידיה ופרצה בבכי קורע שחקים. ובעלה שותק עם פנים מיוסרות. כשנרגעה החלה לדבר. "לפני שלושה חודשים נפטרה אמא שלי בגיל 90.

פירסמנו מודעות שאנו רוצים להשכיר את הדירה, והגיע שוכר, גוי צעיר, שביקש שנפנה את הכל. הוא רוצה דירה ריקה. הגענו לשם עם אנשי הובלה והמון קרטונים, והם החלו לארוז רהיטים וכלים והשוכר אמר "אני לא רוצה את המלבנים האלה שעל הדלתות, אני לא יהודי, קחו את זה בשבילכם". השבתי לו: "אתה יכול להוריד את המזוזות ולעשות איתן כרצונך". "הגוי הביא מברג והוריד 4 מזוזות. הוא אחז אותן בידו ואמר לי: "גבירתי, זו היא מצווה של יהודים". והניח אותן בתוך אחד הקרטונים.

"את צריכה להחליט מה לעשות עם זה". "שלושה חודשים אני סוחבת נקיפות מצפון. לאמא שלי היו מזוזות ולי אפילו לא אכפת, אם יש מזווה בבית או אין מזווה. זה קצת העיק עלי, אבל לרגע לא חשבתי להתקין אותן. ואני שואלת אותך, ריבוננו של עולם, מי שלח אותך לכאן? מדוע חייגתי דווקא אליך מתוך מאות מתקיני מזגנים? מי הכניס לך את המילים לפה לדבר איתי על המזוזות? מי שם בפיד את הסיפור המרגש על צייקו שהמזווה היא כל עולמו? אני מתחננת לפניך, גש לקרטון חפש את המזוזות, קבע אותן. קיים את המצווה בשבילנו, אנא!" כך ביקשה.

"לאחר שבדקתי את המזוזות וראיתי שהן כשרות, הותקנו המזוזות בברכה בבית היהודי, במונסי. אחר כך הושלכו כמה סממנים נוצריים וחפצים לא ראויים, והזוג הזה העתיר על ראשי אינסוף ברכות על הזכות שיש להם - אחרי 40 שנות נישואין - מזוזות בפתחי הדלתות.

"הכל ידידי, הכל בזכות צייקו והמזווה שלו, שנכנסו למחזור דמי בתזמון מדהים בליל שבת. יחולו ברכות על ראשך!" "גם על ראשך, ר' אהרון, גם על ראשך..."

ברחמי שמים נכנסתי לאולם החתונות בדיוק בתזמון המעגל האחרון בפזמון "כיכר מרקדן לפני הכלה..."

(קובי לוי "העתונאי")